

Я. Л. Юган, Я. А. Соцька

**ВПЛИВ КОМБІНАЦІЇ ПРЕПАРАТІВ СУБАЛІНУ І ОРНІТОКСУ НА СТАН
МАКРОФАГАЛЬНОЇ ФАГОЦИТУЮЧОЇ СИСТЕМИ У ХВОРИХ НА
НЕАЛКОГОЛЬНИЙ СТЕАТОГЕПАТИТ ПІСЛЯ ПЕРЕНЕСЕНОГО ІНФЕКЦІЙНОГО
МОНОНУКЛЕОЗУ**

ДЗ «Луганський державний медичний університет», м. Луганськ

В сучасних умовах спостерігається зростання частоти виявлення неалкогольного стеатогепатиту (НАСГ). Для розвитку НАСГ необхідні конкретні ендо- чи екзогенні фактори, які сприяють подальшому прогресуванню патологічного процесу у паренхімі печінки. Таким фактором виступає вірус Епштейна-Барр – збудник інфекційного мононуклеозу (ІМ). Оскільки клінічний досвід свідчить, що в умовах екологічно несприятливих регіонів НАСГ та ІМ досить часто сполучаються, ми вважали доцільним проаналізувати ефективність використання патогенетично обґрунтованих засобів для корекції порушень імунних показників, в тому числі таких, що характеризують функціональний стан макрофагальної фагоцитуючої системи (МФС).

Виходячи з цього, було проаналізовано вплив комбінації препаратів субаліну і орнітоксу, які використовуються при лікуванні хронічної патології ШКТ на стан МФС.

Було обстежено 65 хворих на НАСГ після перенесеного ІМ віком від 20 до 38 років. Всі остежені були розподілені на 2 групи: основну (33 особи), які крім загальноприйнятої терапії додатково отримували субалін по 2 флакони (2×10⁹ живих мікробних клітин) за 30-40 хвилин до прийому їжі 3 рази на добу протягом 14 днів поспіль та орнітокс приймають розчинений вміст 1 пакетика 5 г (3 г орнітину аспартату) 3 рази на добу під час прийому їжі протягом 20-30 днів, та групу зіставлення (32 особи), яким призначали лише загальноприйняті препарати. При вивченні функціонального стану МФС використовували показники фагоцитарної активності моноцитів (ФАМ) при її вивченні чашечковим методом (В.М. Фролов та співавт., 1989). Встановлено, що до початку лікування відмічалось суттєве зниження фагоцитарних індексів, особливо фагоцитарного числа (ФЧ) та індексу перетравлення (ІП), що свідчило про незавершеність фагоцитарної реакції. Отже встановлено пригнічення функціонального стану МФС в обстежених хворих. Застосування субаліну і орнітоксу у хворих на НАСГ після перенесеного ІМ основної групи забезпечило позитивну динаміку вивчених імунологічних показників, а саме, підвищення фагоцитарних індексів ФАМ, в тому числі ФЧ та ІП. У групі зіставлення позитивна динаміка ФАМ була суттєво менш виражена, тому на момент завершення лікування у цієї групи пацієнтів з наявністю залишалось вірогідне зменшення фагоцитарних індексів. За даними диспансерного обстеження протягом 6 місяців, було встановлено, що у хворих на НАСГ після перенесеного ІМ скоротилася частота загострень НАСГ.

Виходячи з цього, можна вважати включення комплексу препаратів субаліну і орнітоксу до загального комплексу лікування в обстежених хворих на НАСГ після перенесеного ІМ патогенетично обґрунтованим, клінічно доцільним та перспективним.

Матеріали Всеукраїнської науково-практичної конференції і пленуму Асоціації інфекціоністів Сумщини, м. Суми, 19-20 червня 2013 р. / Редкол.: М.Д. Чемич, Г.М. Дубинська, К.І. Бодня, Н.І. Ільїна, В.В. Захлебаєва. — Суми : СумДУ, 2013. — С. 164-165.